

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (17/8/2014)

Η ερμηνεία του Συμβόλου της Πίστεως (50)
«Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν...» Β' - Η μορφή των αναστημένων σωμάτων¹

Περιγράψαμε στην προηγούμενη ομιλία μας, αδελφοί μου, την πίστη της Εκκλησίας μας στην ανάσταση των νεκρῶν σωμάτων, προκειμένου να συσταθεί εκ νέου ολόκληρη η ανθρώπινη φύση, σώμα και ψυχή και να παρουσιαστεί ενώπιον του δικαιοκρίτου Χριστού, εν ημέρα κρίσεως. Πρόκειται για θεμελιώδη διδασκαλία της Εκκλησίας μας, την οποία όποιος αμφισβητεί δεν μπορεί να δηλώνει Χριστιανός². Το εύλογο ερώτημα, όμως, που τίθεται είναι ποια θα είναι η μορφή και η κατάσταση των σωμάτων μετά την ανάστασή τους. Θα είναι η προ του θανάτου ή κάποια άλλη, διαφορετική; Σ' αυτό το μεγάλο θεολογικό ζήτημα θα σταθούμε, με την βοήθεια της Πατερικής σκέψης.

Η διδασκαλία της Εκκλησίας μας αποδίδει στα αναστημένα σώματα τέσσερις σημαντικές ιδιότητες: η πρώτη είναι η αφθαρσία. Το παλιό σώμα, προ του θανάτου του είναι ενδεδυμένο την φθορά, ενώ μετά την κοινή ανάσταση θα είναι άφθαρτο. Ο Απόστολος Παύλος χρησιμοποιεί, προς τούτο, την εικόνα του σπόρου³, που σπέρνεται στη γη, διαλύεται και απ' αυτόν φυτρώνει ένα νέο φυτό, το οποίο ζωογονείται και αναπτύσσεται. Το φυτό αυτό είναι της ίδιας φύσεως με τον σπόρο, αλλά, ταυτόχρονα, ανώτερο, καλύτερο απ' αυτόν.

Η δεύτερη ιδιότητα του αναστημένου σώματος είναι η αθανασία. Το σώμα αυτό, πλέον, γίνεται αθάνατο, όπως και η ψυχή, ο θάνατος δεν το αφορά, δε μπορεί να το αγγίξει και έτσι ο όλος άνθρωπος θα ζήσει την «ζωήν του μέλλοντος αιώνος», δηλ. την αιωνιότητα.

Η τρίτη ιδιότητα του αναστημένου σώματος είναι η μεταποίηση. Το νέο σώμα θα είναι ποιοτικά ανώτερο του προηγούμενου φθαρτού σώματος, γιατί θα είναι απαλλαγμένο από την ύλη και όλα όσα την συνοδεύουν. Θα έχει την ποιότητα του σώματος του Χριστού μετά την Ανάστασή Του, ο Οποίος δε δυσκολευόταν να εισέλθει στον χώρο όπου ήταν κλεισμένοι οι Μαθητές *κεκλεισμένων των θυρών*⁴ ή να βρίσκεται, ταυτόχρονα, σε πολλά σημεία, όπως βεβαιώνουν οι μετά την Ανάσταση εμφανίσεις Του.

Η τέταρτη ιδιότητα του αναστημένου σώματος είναι η πνευματικότητα. Ο άνθρωπος, πλέον, στην κατάσταση αυτή δεν θα απασχολείται με τα ζητήματα της γήινης ζωής και πραγματικότητας.

¹ Περί του θέματος αυτού βλ. περισσότερα: Νικολάου Βασιλειάδη, «Το μυστήριο του θανάτου», σελ. 429-448

² Ιουστίνος ο Φιλόσοφος και Μάρτυς, Διάλογος 80, ΒΕΠΕΣ 3, 258

³ Α' Κορ. 15, 42-44

⁴ Λουκ. 20,19

Το σώμα του δεν θα ταλαιπωρείται από τους πειρασμούς του ηδονισμού και των υπολοίπων ψυχοκτόνων και σωματοκτόνων παθών, ούτε θα έχει ανάγκη υλικής συντηρήσεως και τροφοδοσίας. Το αναστημένο σώμα θα απολαμβάνει την απόλυτη αμεριμνησία ως προς τον τρόπο της ζωής και τις ανάγκες του βιολογικού – υλικού παρελθόντος του.

Πρόκειται για νέες ιδιότητες. «Το σώμα αυτό θα μετέχει της δόξης του Αναστημένου και Αναληφθέντος Ιησού Χριστού. Ο Κύριος δεν ανέστη μόνον ως *πρωτότοκος πάσης κτίσεως*⁵, αλλά και αυτό το αναστημένο σώμα Του το μετέφερε στους ουραμούς, κατά την ημέρα της Αναλήψεώς Του. Και γι' αυτό η μεγάλη Δεσποτική εορτή της Αναλήψεως έχει πολύ μεγάλη σημασία για εμάς, διότι σημαίνει την παντοτινή δόξα του σώματός μας, δίπλα από το σώμα του Αναστημένου Χριστού στην δόξα του ουρανού»⁶

Ο τρόπος, αδελφοί μου, που η Εκκλησία μας, με την Θεολογία Της, στέκεται απέναντι στο μέγα γεγονός της ανάστασης του όλου ανθρώπου, δείχνει και τον τρόπο της στάσης μας έναντι του μυστηρίου του θανάτου. Το γεγονός του θανάτου μάς προκαλεί αισθήματα τρόμου και αποστροφής. Για την πίστη μας, όμως, είναι η πλέον φυσιολογική και αναμενόμενη κατάληξη της φθαρτής ζωής, που μπορούμε να δεχθούμε ως τέτοια, εφόσον πιστέψουμε, χωρίς περιστροφές, στην ανάσταση των νεκρών. Ο θάνατος και η διάλυση του σώματος εις τα εξών συνετέθη είναι έργο της αγαθής και πάνσοφης Πρόνοιας του Θεού, ο οποίος με τον θάνατο του σώματος σταματά το έργο της αμαρτίας, ενώ με την διάλυσή του το προετοιμάζει για ανάστασή του και το ατελεύτητο της αιωνιότητας, την ζωή του μέλλοντος αιώνας, για την οποία, συν Θεώ, θα ομιλήσουμε στη συνέχεια. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

⁵ Κολ. 1,15

⁶ Χριστόδουλος (+), Αρχιεπίσκοπος Αθηνών & Πάσης Ελλάδος, «Εφημέριος», Απρίλιος 2003, σελ. 5